

Náměstek Jaromír Kalina: Kolem kanalizace a vody se točí miliardy

Jaromír Kalina

Po půl roce jsme se zeptali náměstka primátora Jaromíra Kaliny (KDÚ-ČSL), co se povedlo vyřešit a co je v „běhu“.

■ Lubomír Maštera

V dubnu jste v našem minulém rozhovoru uvedl, že vaší hlavní prioritou je vyřešení vody v Jihlavě. Jak se situace změnila po půl roce?

Vodárenská infrastruktura je pro některé politiky nepopulární tím, že síť vodovodů a kanalizací „není vidět“, přesto jde o základní životní věc. V Jihlavě je voda v začarovaném kruhu. Jednání a zpracovávání podkladů intenzivně pokračuje. Kromě toho jsem v červenci svolal seminář a začátkem října i kulatý stůl pro veřejnost v DIODU s cílem informovat.

Přibližte, o jakých penězích mluvíme?

Pro dokreslení finanční stránky můžeme vyjít třeba z technického auditu, který byl vypracován v červnu roku 2013 na objednávku města Jihlavy.

Lze z něj vyčíst, že v roce 2012 obyvatelé Jihlavy zaplatili za odběr 3.911.000 m³ vody a její vyčištění, při ceně vodného a stočného 66,77 Kč/m³ částku 261.137.470 Kč.

Při skutečnosti, že Jihlava byla členem SVAK Jihlavsko 19 let a s ohledem na spotřebu vody a cenu za vodné a stočné v jednotlivých letech, si každý lehce spočítá, že jsme uhradili solidárně do SVAK Jihlavsko několik miliard korun.

Jak bylo dále prezentováno, nutné opravy velkých kanálů, odkanalizování dalších částí města, příměstských částí a investice do vodovodů jsou vyčísleny do roku 2025 na 1,2 miliardy Kč.

Jaký je poslední vývoj?

Poslední vývoj je takový, že jihlavští zastupitelé v květnu zavázali vedení města i jeho právní zástupce k ukončení procesu vystoupení města ze SVAKu.

Kromě právních kroků je od června vedena mediace (snaha o pokojné řešení sporů a konfliktů) mezi provozovatelem infrastruktury, Vodárenskou akciovou společností (VAS) a městem. Vzhledem k závažnosti problematiky a snaze zabránit dalším škodám je to pro mne významný počín, jak se domoci práva a řešit situaci. Problém totiž už dávno přesáhl hranici Jihlavy, týká se všech členských obcí SVAKu,

ať už v něm zůstaly, nebo vystoupily.

Hovořili jsme také o možnosti „neziskovek“ využívat městské prostory. Povedlo se něco dojednat?

Podarilo se dojednat cvičný byt pro uživatele Denního a týdenního stacionáře, takový, jaký si zástupci stacionáře sami vytipovali. U této „neziskovky“ se dále řeší registrace této služby, a tím pádem i možnosti platby od Kraje Vysočina. Od toho se bude odvíjet reálné fungování této potřebné pomoci potřebným.

Další možnosti pro „neziskovky“ se otvírají při využití bývalého sídla Služeb města Jihlavy - Pod rozhlednou 9. Prověřuje se tu možnost vybudování kamenného hospice. Důležitá je vůle a součinnost Kraje Vysočina, zdravotních pojišťoven a možných poskytovatelů této služby. Je to běh na dlouho trať.

Opět se vrací otázka Prioru. Hovořil jste o zřízení odborné konference nebo pracovní skupiny. Jak jste daleko?

Toto je spíše otázka na kolegu náměstka Vratislava Výborného. Ten koordinuje skupinu tvořenou architekty Lenkou Tomášovou, Davidem Bekem a Martinem Laštovičkou. Ta už představila koncept péče o architekturu a urbanismus v Jihlavě.

Sebelepší koncept ale naráží na finanční možnosti. A pokud poslední zveřejněná cena za odkup Prioru byla asi 300 milionů korun a Služby města Jihlavy mohou ročně investovat nejvýš 150 až 200 milionů, tak je jasné, v jak složité situaci se nacházíme. Je tu snaha činit takové kroky, na které bude Jihlava mít.

O Pístovská kasárna se ucházel jihlavský podnikatel, ale v zastupitelstvu neuspěl. Dělá se něco v této oblasti?

Zastupitelé byli proti, protože neslyšeli žádné konkrétní plány. Abychom se hnuli z místa, musí se v územním plánu vymezit, co tam může nebo nemůže být, musí se vyřešit kvalitní dopravní připojení a území se musí připravit k dalšímu využití. Pokud se chce Jihlava dále rozvíjet a růst, musí umět nabídnout podmínky pro vytvoření nových pracovních míst. Při splnění výše uvedených podmínek jsou podle mě kasárna takto využitelná, přičemž dotaci na obnovu chátrajících areálů (tzv. brownfields) má v novém období jen soukromý subjekt.

Abychom nezapomenuli na odbor informatiky, který také řídíte. Čerpali jste čtyři dotační tituly pro rok 2015, jaké jsou výsledky?

Informatika je jakýmsi mozkem a krví magistrátu. Všechny projekty jsou výrazně dotovány z Evropské

unie. Bohužel u všech jsme dotaci obdrželi až po řadě měsíců, takže se doba jejich uskutečnění zkrátila na polovinu a někde i na třetinu. Dokončeny mají být v nejbližší době.

První projekt „Komunikační infrastruktura statutárního města Jihlavy a centrum ICT služeb“ se mimo jiné týká rozšíření optické sítě, která propojí budovy magistrátu i městské policie a městských organizací. Síť bude mít desetkrát větší propustnost, nově až 2 x 20 gigabitů. Dále se zavede digitální telefonie, která zkvalitní komunikaci uvnitř institucí a nahradí dosluhující telefonní ústředny. A navýší se úložná kapacita technologického centra.

Druhý projekt „Integrace informačních systémů statutárního města Jihlavy“ sdruží informační systémy města a jejich sloučením s dalšími systémy veřejné správy.

Třetí projekt „Konsolidace HW a SW úřadu, zvýšení bezpečnosti“ zahrnuje především navýšení licencí pro zálohovací software, posílení serverů i záložního napájení a zvýšení bezpečnosti sítě. Dojde ke zlepšení zálohování a k omezení výpadků informačních systémů.

Čtvrtý projekt „Rozvoj geografického informačního systému (GIS)“ vylepší Geografický informační systém (GIS), který využíváme např. v dopravě, územním plánování či povodňových plánech. Cílem je, aby k němu měl co nejširší počet uživatelů co nejsnadnějším přístupem.

Minule jsme také mluvili o problémech s pozemky v areálu FC Vysočina a pod letištní plochou v Henčově. Jak situace vypadá nyní?

Co se týká areálu FC Vysočina, za jeho převedení pod město po nás Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových (ÚZSVM) chce 1,023 milionů korun, podle něj jsme se totiž měli obohatit jejich užíváním od ledna 2003 do března 2012. Zastupitelé uhrazení této částky celkem logicky neschválili a nyní čekáme na odpověď ÚZSVM.

Jak jsem nastínil posledně, je pro Jihlavu strategické a nezbytné vlastnit pozemky na letišti Henčov. S kompetentními úředníky jsme se před prázdninami dohodli na společném postupu. Tento proces zahrnuje následující kroky:

- vypracování dílčích požadavků od SPÚ na vyjmutí pozemků na stavbu letiště z blokáce, které nutno předložit na jednání vlády

- následně je nutno připravit materiál, včetně odůvodnění, který půjde k připomínkování vnitřním okruhem na MZe. Vnitřní připomínkování materiálu lze v optimálním případě stihnout do pěti pracovních dnů (jediné připomínky k věci by mohli mít pracovníci zabývající se vodním hospodářstvím)

- když bude materiál schválen

ve vnitřním kole, bude odeslán na úřad vlády, kde projde poradou vedení atd..

- následně – pravděpodobně na přelomu listopadu a prosince by mohl být zaslán k meziresortnímu připomínkování napříč jednotlivými ministerstvy – ta mají k vyjádření 15 pracovních dnů

- potom bude předložen jednotlivým kompetentním komisím na úřadu vlády (především legislativní komise)

- když vše kladně proběhne, bude požadavek schválen vládou a zařazen do sbírky zákonů

Mohu konstatovat, že pro mne z nepochopitelných a už vůbec neovlivnitelných důvodů jsme dnes u druhé odrážky. Tím pádem vyřídit tuto záležitost do konce roku je prakticky nereálné.

Město rozvíjí svoji spolupráci s Čínou, zastupitelé rozhodli pro podepsání memoranda s Wuhan. Jak se k této otázce stavíte vy?

Nevím o tom, jak Jihlava rozvíjí spolupráci s Čínou. Na rozdíl od většiny zastupitelů jsem byl proti memorandu. Nejde jen o nedodržování lidských práv tamním režimem, ale i o to, že Číňané nemají vyvinutý sociální systém, limity znečišťování životního prostředí a regulaci trhu včetně patentů. Stát nechrání potřebné. Čína se tedy tváří jako socialistická země, ale je tam drsnější kapitalismus než u nás. Proto si mohou dovolit vyrábět levněji, a jejich výrobky pak u nás válčují celá odvětví – například textilní průmysl.

V memorandu se píše o „kontaktech a komunikaci mezi organizacemi a společnostmi mládeže, žen a práce mezi oběma městy, stejně jako personální stáže“.

Kulturní i náboženské dědictví Číny je pro nás tak vzdálené, že nevím, jaké zkušenosti bychom tam mohli čerpat – snad kromě důrazu na vzdělání a pracovnítvost. Už teď víme, jak Číňané skupují půdu na Ukrajině i jinde a ekonomicky kolonizují Afriku.

Nedávno koupili i jihlavský pivovar, z jehož funkce sládky jsem byl po zvolení uvolněn. Za mého působení jsme tam v souladu se strategií pivovarnické skupiny a za úsilí všech pracovníků sázeli na kvalitu, regionalitu, pestrost nabídky a komunikaci s veřejností. Obávám se, že teď bude stále těžší charakter pivovaru udržet.

O to více mne roztrpčila argumentace některých zastupitelů, že je to jedno, protože stejně máme vše dovezeno z Číny. Většina stran a hnutí má určitě ve svém programu podporu a rozvoj českým potravinám a výrobkům. Podle mě bychom se přitom tomuto trendu měli bránit podporou českých výrobců. Jsem realista ale taky křesťan, Čech a Evropan. Mají dnes takové ještě šanci?